

ת"פ 62636/12/18 - מדינת ישראל נגד ברג קסביאן ע"י, מוחמד עליאן ע"י

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 62636-12-18 מדינת ישראל נ' קסביאן ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל
ע"י ב"כ מתביעות ירושלים
נגד
המאשימה
1. ברג קסביאן ע"י ב"כ עו"ד רמי עות'מאן
2. מוחמד עליאן ע"י ב"כ עו"ד ליאור ששון
הנאשמים

גזר דין - הנאשם 2

כתב האישום המתוקן

מחלקו הכללי של כתב האישום עולה, כי סמוך לפני ביצוע המעשים בהם הודו הנאשמים, הם קשרו קשר לביצוע פשע של גניבת כלי רכב יחד עם אדם בשל שלבי, ולצורך כך נפגשו אחת לשבועיים במועדים שנקבעו בין נאשם 1 לשלבי. השניים עבדו במועדים הרלבנטיים במוסך בירושלים, שטיפל, בין היתר, ברכבי חברת לסינג. נאשם 1 שימש מכונאי רכב ונאשם 2 שימש מחסנאי, והיה בעל גישה למערכות החברה, לרבות הרשאה לקבלת קודי הנעילה של כלי הרכב שבטיפול החברה. שיטת הביצוע לפיה פעלה החוליה, כללה איסוף מידע על כלי הרכב הרלבנטיים שבוצעה ע"י שלבי, כשנאשם 2 הוציא ממערכת החברה את קודי הנעילה של אותם כלי רכב, מידע שהעביר לנאשם 1. זה העביר את קודים לשלבי.

על-פי האישום השני (האישום הראשון נמחק), פנה שלבי לנאשם 1 וביקש ממנו לבדוק עבורו קוד נעילה של רכב קאיה. ביום 22.12.2017 בעובדם במוסך, העביר נאשם 1 לנאשם 2 את מספר הרכב, ונאשם 2 נכנס למערכות החברה והעביר לנאשם 1 את קוד הנעילה של הרכב הנ"ל, ובתמורה קיבל 100 ₪. בהמשך, פגש נאשם 1 בשלבי, שם העביר לו את המידע, ותמורת זאת קיבל משלבי 300 ₪. ביום 24.12.2017 נגנב הרכב הנ"ל. בגין כך הודו והורשעו הנאשמים בעבירות של **קשירת קשר לפשע**, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ו**סיוע לגניבת רכב**, לפי סעיף 413ב בצירוף סעיף 31 לחוק העונשין.

על-פי האישום השלישי, בתקופה שבין סוף דצמבר 2017 ותחילת ינואר 2018 קשרו השלושה (הנאשמים ושלבי) קשר לביצוע פשע. שלבי פגש בנאשם 1 והעביר לו רשימה של 13 כלי רכב, שאת כולם בדק נאשם 2 במערכות החברה לרבות קודי הנעילה שלהם. נאשם 1 קיבל 300 ₪ עבור כל רכב, ומתוכם קיבל נאשם 2 100 ₪ עבור כל רכב. יצוין, כי קודי הנעילה של כלי הרכב שונו מיד לאחר שנאשם 2 בדק אותם במחשב, על-מנת למנוע את גניבתם.

באישום זה הודו הנאשם והורשעו בעבירה של **קשירת קשר לפשע**.

מהלך הדין

הנאשמים נעצרו לצורכי חקירה ביום 1.2.2018, וביום 11.2.2018 שוחררו בהסכמה לתנאי מעצר בית מלא. כתב האישום בעניינם הוגש רק ביום 28.12.2018 כשהנאשמים משוחררים ללא תנאים מגבילים. בהמשך, הגיעו הצדדים להסדר טיעון שכלל את תיקון כתב האישום, הודאת הנאשמים בו והרשעתם. המאשימה הגבילה את עצמה לעתור למאסר שיכול להיות מרוצה בעבודות שירות לתקופה של שישה חודשים בכפוף לתסקירים חיוביים, קבלת אחריות והיעדר פתיחת תיקים חדשים. הסניגורים היו חופשיים בטיעוניהם.

תסקירי שירות המבחן

בעניינו של נאשם 2 הוגשו שני תסקירים. מהתסקירים עולה, כי הנאשם בשנות השלושים לחייו, נשוי ואב לשלושה ילדים קטינים. במהלך הטיעונים לעונש הוגשו מסמכים המעידים על קיומו של הליך גירושין בין השניים והותרת הילדים בחזקתו של הנאשם. הנאשם סיים לימודי תיכון עם בגרות, ואף למד לימודים גבוהים בתחום החשבונאות והעברית ושמר על יציבות תעסוקתית כמחסנאי לאורך שנים ארוכות עד שפוטר בעקבות מעשיו בתיק זה. כיום שב לעבוד כמחסנאי במקום עבודה אחר. הנאשם קיבל אחריות למעשיו ושירות המבחן סבר כי ביצע את המעשים בשל קווי אישיות המרצים. הוצע לנאשם להשתלב בטיפול, ואכן השתלב בטיפול קבוצתי, לאחר זמן המתנה רב. שירות המבחן ציין כי הטיפול אמנם נמצא בשלב התחלתי ואולם הנאשם משתף פעולה וצפוי להפיק תועלת מן הטיפול. שירות המבחן סבר שנוכח היעדר עברו הפלילי של הנאשם, קבלת האחריות ושילובו בטיפול, יש מקום לבטל את הרשעתו וכן להטיל עליו של"ץ בהיקף 200 שעות וצו מבחן.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

בעניינו שלה הנאשם, מצא הממונה כי הוא כשיר לבצע עבודות שירות ב"מרכז יום לקשיש" בגילה, החל מיום 19.10.2021.

ראיות וטיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות כפי שהתחייבה במסגרת הסדר הטיעון, נוכח התסקיר מחד, וחומרת המעשים מאידך.

מאידך, ביקש הסניגור להסתפק בהמלצת שירות המבחן, אך לא עתר לבטל את ההרשעה בשל היעדר פגיעה קונקרטית וחמורה.

קביעת מתחם הענישה ההולם

בבואו של בית המשפט לגזור את הדין, עליו לקבוע את מתחם הענישה ההולם, שהוא נגזרת של הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם, ומדיניות הענישה הנוהגת. הגם שבעניינו הצדדים הגיעו להסדר שבו הגבילה עצמה המאשימה עד ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות בתנאים שציינה, חובה על בית המשפט לבחון את סבירות העמדה העונשית, נוכח הקריטריונים הקבועים בתיקון 113 לחוק העונשין - ראו בהקשר זה: ע"פ 921/17 **אבו זעילה נ' מ"י** (מיום 28.5.2017).

אשר לערך המוגן - בשל תפוצתה של עבירת גניבת כלי הרכב ופגיעתה בקניין ובביטחון הציבוריים, מצא בית המשפט העליון כי מדובר ב"מכת מדינה", ולכן יש מקום להחמיר בענישה בעבירות מסוג זה - ראו: ע"פ 1123/18 **דבארי נ' מ"י** (מיום 14.3.2018) בפסקה 17.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: מעשיהם של הנאשמים היו מתוכננים באופן מתוחכם ושיטתי, ותוך חלוקת עבודה ביניהם וכן תוך ניצול המשאבים של מקום עבודתם לצורך קידום הקנוניה. שניהם הודו בכתב האישום המתוקן, ולכל אחד מהם היה חלק חיוני בקשירת הקשר ובהוצאתו לפועל, כך שלא יכלו שלא לדעת כי מעשיהם פסולים ואף מסוכנים. הדבר נעשה עבור בצע כסף. בפועל נגרם נזק בשל אירוע הגניבה שהתרחש בפועל, ואולם כוונותיהם של הנאשמים סוכלו בשל חשיפת הקנוניה, ולא בשל חרטתם בזמן אמת. הנאשמים אחראים בלעדית למעשיהם.

מדיניות הענישה הנוהגת - כאמור, עבירות של גניבת רכב מחייבות ענישה מחמירה, לרוב מאסר בפועל, אך גם ניתן למצוא ענישה בעבודות שירות. כך למשל ברע"פ 4075/21 **הרמן נ' מ"י** (מיום 9.6.2021) אושר מתחם שבין 5 חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר בגין מעשה של גניבת קטנוע. הנאשם נדון ל-7 חודשי עבודות שירות למרות עבר פלילי בתחום הרכוש. בנסיבות חמורות ממקורנו נקבע מתחם שבין 9 ל-18 חודשי מאסר כשבוצעו גניבות והתפרצויות למספר כלי רכב. שם נדון נאשם ל-11 חודשי מאסר - ראו: ע"פ 7577/17 **נסיראת נ' מ"י** (מיום 24.12.2017). לכן, בהתחשב בכך שבעניינו מדובר בקשירת קשר ובסיוע לגניבת רכב, הסכמת המאשימה להגביל עצמה לעבודות שירות לתקופה של 6 חודשים היא סבירה.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על של"ץ שלא יפול מ-450 שעות או חודש מאסר ועד 9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40י"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הנאשם נעדר עבר פלילי והוא קיבל אחריות מסויגת למעשים, אך חסך בהודאתו מזמנו של בית המשפט. הנאשם עושה רושם של אדם נורמטיבי וחיובי בעל שאיפות לתפקוד תקין. סברתי שבנסיבותיו של הנאשם יש מקום לאמץ את המלצת שירות המבחן.

המיקום במתחם - לכן יש להעמיד את הנאשם בתחילת המתחם.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר שלא ירוצו, אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת רכוש כלפי רכב וכן כל עבירת מרמה, בתוך שלוש שנים מהיום;

ב. קנס בסך 2,500 ₪, או 10 ימי מאסר תמורתו אם לא ישולם. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים ב-1 בכל חודש החל מיום 1.12.2021. לא ישולם תשלום במועד או לא ישולם כלל, יעמוד הקנס לפירעון מיידי. מורה על קיזוז הקנס מההפקדה שבתיק, על אף כל הודעת עיקול. ככל שתיוותר יתרת חובה, תשולם כפי שקבעתי. ככל שתיוותר יתרת זכות תוחזר לנאשם בכפוף להיעדר כל הוראת עיקול;

ג. 450 שעות שירות לתועלת הציבור (של"ץ), אשר יבוצעו בהתאם לתוכנית שיגיש שירות המבחן בתוך 30 יום מהיום ובפיקוחו. הנאשם הוזהר כי אי-קיום צו השל"ץ באופן משביע רצון עלול להביא להפקעת הצו ולדין מחודש בשאלת גזר הדין הראוי לרבות אפשרות של הטלת מאסר בפועל. של"ץ לא יחל לפני תום 45 יום מהיום;

ד. צו מבחן לתקופה של שנה. במהלך תקופה זו הנאשם מחויב בשיתוף פעולה עם שירות המבחן, כאשר מובהר כי הפרת הצו תוכל להביא לפתיחה מחודשת של המשפט וגזירת עונשו של הנאשם, לרבות עונש מאסר.

ה. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת רכוש כלפי רכב וכן עבירות מרמה במשך שנתיים מהיום. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

יש לשלוח לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

יש לשלוח לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ד תשרי תשפ"ב, 30 ספטמבר 2021, במעמד הצדדים.